

บทที่ 1

บทนำ

ในกระบวนการการพัฒนาบุคคล เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมและการพัฒนาประเทศ กลไกที่สำคัญ คือ การศึกษา การที่การศึกษาจะดำเนินให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชาชีพนั้นขึ้นกับหลักสูตรเป็นสำคัญ ทั้งนี้มีค่ากล่าวไว้ว่า “หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนประกาศนา หลักสูตรที่ดีนั้น ควรจะต้องตอบสนองต่อความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนอันสอดคล้องกับความต้องการ ของชีวิตที่ “เหมาะสมที่สุด” (วิชัย วงศ์ใหญ่. 2525) จะเห็นว่าหลักสูตรมีความสำคัญต่อการศึกษา โดยเป็นตัวกำหนดทิศทางของการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน ว่าจะดำเนินไปอย่างไร ประสิทธิภาพของหลักสูตรจะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณภาพของบัณฑิตที่จะเป็นพื้นเพื่อของสังคมต่อไป หลักสูตรที่ดีควรมีความทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์ ความก้าวหน้าของวิทยาการ ด้วย ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ตลอดจนเสริมสร้าง คุณธรรมในด้านต่างๆของผู้เรียน เพื่อให้ได้บุคคลที่มีทั้งคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมีคุณธรรมจรรยาบรรณ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง และสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

ทั้งนี้ในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการที่จะช่วยในการปรับปรุงคุณภาพ ประสิทธิภาพ ของหลักสูตร ว่าถ้มทุกผลเที่ยงได มีสิ่งใดที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินหลักสูตร คือ การประเมินหลักสูตรนั้นเอง การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่างๆของสิ่งที่ประเมิน เพื่อนำมาพิจารณาว่ามีคุณค่าและสรุปว่าจะให้ คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงได หรือได้ผลตรงตามวัตถุ ประสงค์หลักสูตรหรือไม มีส่วนได้ที่ควรนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรต่อไป

คณะกรรมการพัฒนาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัดตั้งและดำเนินการภาย ใต้ปณิธานในการเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม เพื่อผลิตบัณฑิตภายในภาระ ในการดำเนินการเรียนการสอนในหลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยบัณฑิต พุทธศักราช 2541 มีการดำเนินการจนครบหลักสูตร 4 ปี ปัจจุบันมีบัณฑิตภายในภาระ ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 55 คน มีนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 63 คน นักศึกษาชั้น

ปีที่ 2 จำนวน 65 คน และนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 84 คน มีอาจารย์ประจำห้องสิ้น 17 คน สาขาวิชาต่อระดับปริญญาโท 1 คน และระดับปริญญาเอก 2 คน ห้องนี้มีอาจารย์ที่ได้ทำการสอน ตลอดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพื้นบ้านด้วย พุทธศักราช 2541 ห้องสิ้น 12 คน

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพื้นบ้านด้วย พุทธศักราช 2541 ได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขจากหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพื้นบ้านด้วย พุทธศักราช 2536 ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรรวมไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต แบ่งเป็น หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในน้อยกว่า 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือกเสรี ในน้อยกว่า 3 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ ในน้อยกว่า 112 หน่วยกิต ซึ่งแบ่งย่อยเป็น วิชาพื้นฐานวิชาชีพ 54 หน่วยกิต และ วิชาชีพ 58 หน่วยกิต ส่วนในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพื้นบ้านด้วย พุทธศักราช 2541 ได้เปลี่ยนแปลงเป็น หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 146 หน่วยกิต โดยแบ่งออกเป็น หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในน้อยกว่า 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือกเสรี ในน้อยกว่า 3 หน่วยกิต และหมวดวิชาเฉพาะ ในน้อยกว่า 113 หน่วยกิต ซึ่งแบ่งออกเป็น วิชาพื้นฐานวิชาชีพ 50 หน่วยกิต และวิชาชีพ 63 หน่วย กิต สรุทนี้มีการปรับเปลี่ยนจากการสังนักศึกษาออกฝึกงานตามโรงพยาบาลที่ได้ประสานงานให้โดยมีอาจารย์นักศึกษาภาษาพื้นบ้านทางคลินิก ณ โรงพยาบาลนันท้าเป็นผู้ประเมิน และฝึกปฏิบัตินัก ศึกษาร่วมห้องสิ้น 6 รายวิชา ในหลักสูตรฯ พุทธศักราช 2536 เปลี่ยนเป็นการฝึกงานทางภาษา พื้นบ้านด้วยภาษาสาขาวิชา คือ ภาษาพื้นบ้านด้วยอิรปิดิกส์ ภาษาพื้นบ้านด้วยรองอกและหัวใจ ภาษาพื้นบ้านด้วยระบบประสาท ภาษาพื้นบ้านด้วยทุนการแพทย์chrom ใบโรงพยาบาลที่ได้ประสานงานรวม 6 รายวิชา โดยมีอาจารย์จากคณะภาษาพื้นบ้าน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นผู้ ประเมิน และทำการฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับภาคทดลองที่ได้เรียนมา และมีการฝึกงานในโรงพยาบาลต่างๆ โดยมีอาจารย์นักศึกษาภาษาพื้นบ้านทางคลินิก ณ โรงพยาบาลนันท้าเป็นผู้ประเมิน และฝึกปฏิบัตินักศึกษา อีก 2 รายวิชา โดยฝึกปฏิบัติรายวิชาละ 10 สัปดาห์

คงจะผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้เข้าหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงบริหารหลักสูตร ให้ได้มาตรฐานการจัดการศึกษา จึงได้จัดทำโครงการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพื้นบ้านด้วย พุทธศักราช 2541 ขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร ข้อมูลของของหลักสูตร และส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข ผลการศึกษาที่ได้จากการประเมินจะสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพื้นบ้านด้วย ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ให้เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพอย่างเหมาะสม สมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และสอดคล้องกับวิทยาการความรู้ใหม่ๆที่เกิดขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่อไปนี้

1. ด้านบริบท (Context) ได้แก่ วัสดุประจำศูนย์หลักสูตร
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร เมื่อสาขาวิชาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน และจำนวนผู้ป่วย
3. ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร
4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร (Product) ได้แก่ คุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จะทำให้ได้ประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารคณาน鸱ภาษาพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลให้กับรวมการวิชาการคณาน鸱ภาษาพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ และจัดการเรียนการสอนให้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นข้อมูลและแนวทางให้แก่อาจารย์คณาน鸱ภาษาพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการวัดประเมิน ตลอดจนการผลิตบัณฑิตนักภาษาพำนัດให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้นนี้เป็นการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทุกด้วย 2541 โดยใช้รูปแบบการประเมินเชิง (CIPP Evaluation Model) เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร เกี่ยวกับบริบทต่างๆ ได้แก่ วัสดุประจำศูนย์หลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร คุณลักษณะอาจารย์

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตัวเรียน สถานที่เรียน ด้านกระบวนการ การ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร ด้านผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ คุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ

1. ประชากร

- 1.1 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ ที่เริ่มปฏิบัติการสอนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 จำนวน 12 คน
- 1.2 นักศึกษาคณบัญชีของบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 63 คน
- 1.3 บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ ที่สำเร็จปีการศึกษา 2544 จำนวน 53 คน
- 1.4 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 53 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพ จำแนกเป็น
 - 2.1.1. อาจารย์
 - 2.1.2. นักศึกษา
 - 2.1.3. บัณฑิตภาษาไทยพำนัດ
 - 2.1.4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตภาษาไทยพำนัດ
- 2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา บัณฑิตภาษาไทยพำนัດ และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตภาษาไทยพำนัດ ที่มีต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ พุทธศักราช 2541 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่อไปนี้
 - 2.2.1. ด้านบริบท ได้แก่ วัฒนธรรมค่านิยมหลักสูตร
 - 2.2.2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ โครงสร้างและเนื้อรหหลักสูตร คุณลักษณะ อาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตัวเรียน สถานที่เรียน และจำนวนผู้ป่วย
 - 2.2.3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร

2.2.4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ คุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนการสอนหรือข้อกำหนด ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาวิชาของหลักสูตร กล่องดูจนคุณลักษณะของอาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตัวราเรียน สถานที่เรียน จำนวนผู้ป่วย การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และกระบวนการล่ารนหลักสูตร ในงานวิจัยนี้หมายถึงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ พุทธศักราช 2541 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. การประเมินหลักสูตร หมายถึง การรวมรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานข้อมูล เพื่อใช้ในการตัดสินใจ ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ในงานวิจัยนี้หมายถึง การรวมรวมข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา บันทึก และผู้บังคับบัญชาบัณฑิต ที่มีต่อนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยพำนัດ พุทธศักราช 2541 โดยใช้การประเมินแบบเชิงปัจจัย (CIPP) มาเป็นแนวทางการประเมินประเด็นต่อไปนี้
 - 2.1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งหมายถึงการประเมินความคาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้
 - 2.2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินโครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในคณะภาษาไทยพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตัวราเรียน สถานที่เรียน และจำนวนผู้ป่วย
 - 2.3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการต่างๆ ของการใช้หลักสูตรสำหรับการตัดสินใจว่าจะดำเนินการด้วยวิธีใด จะแก้ไขอย่างไร ในงานวิจัยนี้จะประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร
 - 2.4. การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Product Evaluation) เป็นการประเมินองค์ประกอบที่เป็นผลผลิตและผลกระทบของการใช้หลักสูตรว่า เกิดผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือไม่ และยังเป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงหลักสูตร ในงานวิจัยนี้จะประเมินความรู้ความสามารถของบัณฑิตในการประกอบวิชาชีพภาษาไทยพำนัດ มีความรู้ความสามารถในการ

การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ มีความรื่นเริงสุจริต มีคุณธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ หลักสูตร

3. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ที่สอนรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ พุทธศักราช 2541 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ พุทธศักราช 2541 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545
5. บัณฑิตนักภาษาพำนัດ หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ พุทธศักราช 2541 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2545.
6. ผู้บังคับบัญชาของตนที่ดูแล หมายถึง ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าของบุเดชิตนักภาษาพำนัດ ที่จบการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ พุทธศักราช 2541 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2545